

Sygn. akt V KO 51/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonej

D. C. J.

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 27 września 2018 r. o umorzeniu śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 sierpnia 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w P. z dnia 24 maja 2019 r., sygn. akt VIII Kp (...) o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w K.

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 maja 2019 r. Sąd Rejonowy w P. wystąpił o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. Sądowi Rejonowemu w K. sprawy z zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonej D. C. J. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 27 września 2018 r. o umorzeniu śledztwa.

W postanowieniu sądu występującego o przekazanie sprawy podkreślono, że Sąd Okręgowy w K. wyłączył od rozpoznania sprawy wszystkich czynnych sędziów i asesorów Sądu Rejonowego w K. z racji tego, że pokrzywdzona w tej sprawie jest wpisana na listę biegłych sądowych prowadzoną przez Sąd Okręgowy w K. oraz, że brak w sprawie uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności wyłączonych sędziów z K..

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Bezsporne jest, że przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Przewiduje bowiem odstępstwo od ustawowych reguł określenia właściwości miejscowej sądu. Stąd też jego zastosowanie może nastąpić tylko wtedy, gdy zaistniałe w sprawie okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że jej pozostawienie do rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu byłoby sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Takimi okolicznościami mogą zaś być tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (nawet w istocie mylne, jakkolwiek powzięte w oparciu o racjonalne przesłanki) o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9-10, poz. 68; z dnia 10 grudnia 1999 r., III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000, z. 3 poz. 7; z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, R-OSNKW 2008, poz. 2072; z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Sytuacja taka nie zaistniała jednak w niniejszej sprawie. Brak jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że Sąd w P. występujący o przekazanie sprawy jest bezstronny w przedmiotowej sprawie. Podstawę wystąpienia stanowi kwestionowanie przesłanek postanowienia Sądu Okręgowego w K. z 8 marca 2019 r. o wyłączeniu sędziów Sądu Rejonowego w K. i przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P..

Podkreślić należy, że wyjątkowy w swej istocie przepis art. 37 k.p.k. nie powinien być traktowany jako sposób na weryfikację decyzji procesowych innych sądów, nie powinien być również drogą do podejmowania prób przekazania innemu sądowi spraw o dużym stopniu uciążliwości, czy z innych względów kłopotliwych.

Z powyższych względów, kierując się także zakazem rozszerzającej wykładni przepisu o charakterze wyjątkowym, jakim jest art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.